

İbrahimî Din, “Büyük İsrail” Projesine Bir Kılıf Mı?

Batı'nın başkentlerinin birindeki kapalı bir odada, düzgün sakallı Müslüman bir şeyh, elinde İncil tutan Hristiyan bir rahip ve bastonuna yaslanmış bir Yahudi haham yuvarlık bir masanın etrafında oturmuş, arkalarında ise net sınırları olmayan, sadece akan bir nehir ve açık bir gökyüzünün olduğu bir harita bulunuyordu.

Haham sakin ve kurnazca bir tavırla şöyle dedi: “İsrail'in Fırat'tan Nil'e kadar olan vaade geri dönme zamanı gelmiştir.”

Rahip, şeyhin omzuna hafifçe vurarak gülümsedi: “İbrahimî barış adına, üç din için bir cennet inşa edeceğiz. Bugünden sonra artık savaş olmayacak” dedi.

Şeyh avucuna baktı ve şöyle dedi: “Dünya tek olan Allah inancıyla imar edildiği sürece, öyle olsun...”

Dışarıda, haritalar sadece savaşlar tarafından değil, aksine tevil edilmiş kutsal metinlerle yeniden çiziliyordu; bu metinler ise, sadece ismen kutsallık taşıyan bir projeyi hayata geçirmek için kullanılırken, halklar ise asla hayal bile edemeyecekleri bir “rüyaya” doğru sürükleniyordu.

“Büyük İsrail projesine” yönelik bu dini kılıfı anlamamız, çağdaş çatışmanın doğasını anlamak için bir anahtardır.

Siyonist hareketin başlangıçlarına kısaca bir geri dönersek, Yahudiler arasında “Vaat edilen topraklar” fikrinin, efendimiz İbrahim Aleyhisselam ile bağlantılı olduğunu görürüz. Tıpkı Yaratılış Kitabı'nda şu şekilde geçtiği gibi: “Rabbin sözü İbrahim'e gelerek şöyle dedi: Mısır nehrinden büyük nehir Fırat nehrine kadar olan bu toprakları sana ve soyuna veriyorum.” Daha sonra bu fikir, nüfuzu genişletmek ve Orta Doğu ülkelerini parçalamak yoluyla bu vaadi gerçekleştirmek için çalışan bir siyasi projeye dönüşmüş olup bu proje, “ilahi” ahdi yerine getirmek için (“İsrail” devletinin kurulmasının Mesih'in ikinci gelişi için bir zemin hazırlayacağına ve Orta Doğu'daki Armageddon savaşının İsrail'in güçlü bir konumda olmasını gerektirdiğine inanan) Hristiyan Siyonizm'i tarafından da desteklenmiştir.

Bakış işte bugün bizler, İbrahimî dinin, bu projeye yönelik iç veya bölgesel her türlü eleştirileri zayıflatmak amacıyla efendimiz İbrahim Aleyhisselam'ı bu topraklarla ilişkilendiren metinlerle bağlantılı yayılmacı bir projeyi meşrulaştırmak için ahlaki bir kılıf olarak kullanıldığı gibi aynı zamanda, Kudüs'ü Yahudi varlığının birleşik başkenti olarak merkezine alan birleştirici bir şemsiye altında, semavi dinlerin entegrasyonuna dayanan küresel barış söylemi olarak da kullanılmakta olup, bu da Kudüs'ün ilhakına ve Tapınak lehine Mescid-i Aksa'nın ortadan kaldırılması fikrinin kabulüne zemin hazırlayacak, yani Netanyahu'nun tüm konuşmalarında işaret ettiği gibi, dini ve ekonomik merkezi Yahudi varlığı olan yeni bir Orta Doğu oluşturacaktır.

Bugün bizler, kimlikleri yok eden ve Yahudi varlığıyla normalleşme yoluyla barış için zemin hazırlayan yeni bir İbrahimî dinle karşı karşıyayız; bizim için

canlı örnek, bugün Trump'ın Arap ülkelerini imzalamaya çağırdığı İbrahim Anlaşmalarının imzalanmasının ardından "İbrahimî Aile Evinin" kurulduğu Birleşik Arap Emirlikleri'dir.

Bu dinin, kurbanlarını nasıl cezbettiğini bu makalede açıklamak mümkün olmayacaktır; ancak kayda değerdir ki bu cezbetme, bir yandan müfredatı ve dini söylemi değiştirmek, diğer yandan da siyasal İslam konusunda korku aşılama yoluyla değerler ambalajlanıp mefhumlar manipüle edilerek aşamalı olarak yapılmaktadır ki böylece kurbanlar, dinlerinden herhangi bir şey kaybettiklerini hissetmesinler... Gerçek şu ki onlar, bu konuda en önemli kısmı terk etmişlerdir! Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Allah katında hak din İslam'dır.”** [Al-i İmran 19] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.”** [Al-i İmran85]

Sözde İbrahimî dinin tehlikesi, sadece din kisvesi altında siyasi bir söylem olmasında değil, aksine hoşgörü ve açıklık adına ümmeti reddetme ve direnme araçlarından soyutlayan yumuşak manevi bir dil ile sömürgeciliği yeniden üretme gücünde yatmaktadır.

Dolayısıyla bu, sadece mefhumları çarpıtmakla yetinmemekte, aynı zamanda bilinci yavaş yavaş yeniden şekillendirerek normalleşmeyi bir kader, feragat etmeyi bir erdem ve işgali de kutsallığın bir ortağı haline getirmektedir; böylece çatışma, varoluş savaşından fikir ayrılığına, ümmetin davasından dinler arası diyaloga dönüşecektir. Bu ise halkların karşı karşıya kalacağı en tehlikeli şeydir; zira halklar hak ölçüsünden koparılıp onun yerine barış sloganı altında “uluslararası konsensüs” mantığı getirilecektir.

Bugünkü savaş, bir din ve kimlik savaşıdır; ancak onlar, bizim dinimizin bir mührü, tahrif edilemez bir kitabı, unutulmaz bir peygamberi ve Allahtan başkasına boyun eğmeyen bir ümmeti olduğundan ya gafiller ya da görmezden geliyorlar; her ne kadar ümmet fırtınalar nedeniyle eğilmiş olsa da ancak ümmet asla ölmeyecek ve silinemeyecek olup dahası onun erimeyecek, taviz vermeyecek ve gerçeği vehimlerle takas etmeyecek İslami bir projesi vardır; çünkü bu proje, Allah katındandır. Dolayısıyla bu İslami proje geri döndüğünde, “evrensel kabul” veya “yapay hoşgörü” kılıfıyla değil, aksine adalet terazisi, hakkın sesi ve “لا إله إلا الله محمد رسول الله” bayrağıyla geri dönecektir.

Onlar istedikleri gibi planlar yapsınlar; zira onların tuzakları yok olup gidecektir; şüphesiz Allah'ın şu vaadi haktır: **“Müminlere yardım etmek Bize hak oldu.”** [Rum 47]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Menal Ümmü Ubeyde